

ת"פ (ירושלים) 72536-10-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 72536-10-21 - מדינת ישראל נ' פלונישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 72536-10-21

מדינת ישראל

מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חלבי

בית משפט השלום בירושלים

[05.01.2025]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

גזר דין

כתב האישום בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב האישום המקורי בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה לבת-זוגו, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מכתב האישום עולה, כי ביום 27.2.2021 בשעת לילה בביתם, נרדמה המתלוננת בסלון. הנאשם העירה בסטירות ובמכות על-מנת שתעבור לחדר השינה. זו עברה לחדר השינה, והנאשם העביר לשם גם את בנם התינוק. המתלוננת החזירה את התינוק לעגלה בה ישן, אך הנאשם שב והחזירו למיטה, וכך מספר פעמים. בין השניים נתגלע ויכוח ביחס למקום שבו ישן התינוק והם קיללו זה את זה. בעודם במטבח, דחף הנאשם את שולחן המטבח לעבר רגלה של המתלוננת וזה פגע ברגלה. המתלוננת הפכה את השולחן כדי שהנאשם לא ידחף אותו עליה שוב. בתגובה הנאשם רדף אחרי המתלוננת, דחה אותה לעבר הספה בידי, היכה אותה באגרופים לכתפיה ולראשה ובחט בעורפה בטלפון הנייד. המתלוננת הדפה את הנאשם וברחה ממנו לשירותים, משם הזמינה משטרה. לנאשם נגרמה חבלה בדמות חתך בראשה שהצריך הדבקה בבית החולים.
מהלך הדיון
2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, אך הוסכם על שליחת הנאשם לשירות המבחן. בהמשך ובעקבות התסקירים שהוגשו, נשלח הנאשם גם לממונה על עבודות השירות.
תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים (ספטמבר 2023 ואוקטובר 2024). מהתסקירים עולה, כי הנאשם באמצע שנות השלושים לחייו, נשוי למתלוננת ולהם שני ילדים בגילים 3 ו-7 שנים. הנאשם עובד מזה מספר שנים כנהג משאית בחברת הובלות, ולאחר שעזב את לימודי התיכון בכיתה ח', שמר על יציבות תעסוקתית בתחומים שונים. הנאשם מגיע מרקע נורמטיבי. הוא קיבל אחריות למעשיו אך צמצם מחלקו ותיאר את הדברים כוויכוח הדדי שגלש לאלימות שהופעלה מצדו, כהגנה עצמית. שירות המבחן התרשם מצמצום בקבלת האחריות, מהיעדר תובנות לסיבות לביצוע העבירה ומהיעדר מוכנות לקבלת טיפול. בנסיבות אלו, בשקלול מכלול הנתונים, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, סבר שרמת הסיכון הנשקפת להישנות העבירות היא גבוהה וכך גם רמת חומרתן, ולכן המליץ על עונש מוחשי בדמות מאסר בעבודות שירות. יצוין, כי השירות שוחח עם המתלוננת שתיארה, בדומה לנאשם, קשיים במערכת היחסים הזוגית במיוחד בתחילתה, בין היתר נוכח פערי מנטליות והתערבות לא מיטיבה של משפחות המוצא. עם זאת המתלוננת ציינה, כי לאחר שהתלוננה במשטרה לאחר האירוע הנוכחי, חל שינוי לטובה בהתנהגותו של הנאשם כלפיה, וכיום מצב הדברים ביניהם השתפר והיא אינה חוששת ממנו. דברים דומים עלו גם מדברי הנאשם בכל הנוגע לתיאור מערכת היחסים. השירות התרשם כי המתלוננת היא אישה אסרטיבית שלא תהסס להתלונן אם יישנו אירועים דומים.

4. לא למותר לציין, כי הדיון נדחה לאחר קבלת התסקיר הראשון, לצורך מיצוי תהליך טיפולי, ואולם הנאשם לא הביע רצון כזה לפני שירות המבחן ולכן הערכת שירות המבחן נותרה בעינה גם בתסקיר המאוחר. באותן נסיבות, שלחתי את הנאשם גם לממונה על עבודות השירות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. הממונה מצא את הנאשם כשיר לעבודות שירות ב"בית אבות שכונת רעים" בירושלים, החל מיום 18.2.2025. טיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה עתר למתחם שבין 4 ל-18 חודשי מאסר וביקש להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים וכן ענישה נלווית נוכח נסיבות העבירות והעולה מהתסקירים. מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש את היעדר הישנות המעשים, את עמדת המתלוננת ואת השיפור בתפקודו של הנאשם לאורך ארבע שנים. קביעת מתחם העונש ההולם

7. בטרם גזירת הדין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, הנובע ממידת הפגיעה בערכים המוגנים, מנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומן הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

8. אשר לערכים המוגנים - פגיעה בן משפחה פוגעת באופן מובנה באוטונומיה של הפרט, בתחושת הביטחון האישי שלו, ובזכותו לשלום גופו ושלווה נפשו. פגיעה זו מועצמת כשמדובר בן משפחה, נוכח האמון והאהבה שמצופה כי יתקיימו בתא המשפחתי.

9. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר באירוע ממושך יחסית, שיכול היה להיעצר בכל שלב. הוא החל ב"חטא הקדמון" של הנאשם באירוע, הכאת המתלוננת כדי שתקום ותיגש לחדר השינה - התנהגות בזויה ומכוערת. המתלוננת הגיבה בתקיפות אך לא באלימות למעשיו של הנאשם והוא מצדו הסלים את התנהגותו, עד שגרם למתלוננת חבלה ממשית בראשה, שהצריכה טיפול בבית החולים. הנאשם סיכן את המתלוננת, כאשר ברקע שני פעוטות. התנהגות הנאשם בלתי מקובלת לחלוטין ומלמדת על היעדר עכבות ועיוות ברמה הערכית. פוטנציאל הנזק עלול היה להיות קשה יותר. הנאשם אחראי באופן מלא למעשיו המכוערים.

10. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בנסיבות דומות העונשים נעים בין של"ץ למאסר בפועל, כאשר "דרך המלך" היא עבודות שירות. מפנה למקרה חמור ממקורנו - רע"פ 340/21 מסרי נ' מ"י (מיום 28.1.2021) שם היכה הנאשם את אשתו וגרם לה דימום בפניה. הוא נדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

11. מתחם העונש הראוי צריך לנוע בין מאסר קצר ל-8 חודשי מאסר. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם

12. מחד גיסא ולקולא, הנאשם הודה במיוחס לו, חסך את העדת המתלוננת ולא פתח תיקים חדשים. כמו כן עברו הפלילי מינורי. מאידך גיסא, הנאשם אינו סבור כי הוא זקוק לטיפול ועל כך יש להצטער, נוכח הערכתו של שירות המבחן. עם זאת, אני סבור שהערכת שירות המבחן ביחס לסיכון אינה מתיישבת עם מכלול הנתונים חלוף הזמן ועמדת המתלוננת ולכן אני סבור כי הערכת הסיכון נמוכה מן הנתען. עם זאת ייאמר, כי לצד חלוף הזמן ואי הישנות מעשים, הכלי העיקרי להפחתת סיכון הוא טיפול, והנאשם מסרב לקבלו. בשל כל אלה, מקומו של הנאשם עד לשליש המתחם ובוודאי לא בתחתיתו.

גזירת הדין

13. נוכח כל האמור, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 ימי מאסר בעבודות שירות בבית האבות שכונת רעים בירושלים, החל מיום 18.2.2025. במועד זה על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי העונש אצל הממונה בבאר שבע עד לשעה 08:00. הנאשם הוזהר כי אי ביצוע של העבודות כראוי עלול להוביל להמרת העונש למאסר בפועל;

ב. 6 חודשי מאסר וזאת על-תנאי שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. חודשיים מאסר וזאת על-תנאי שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות כל עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים;

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות בתוך שנתיים מהיום.

לא מצאתי שיש מקום להטיל רכיב כספי בנסיבות אלו.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ה, 05 ינואר 2025, במעמד הצדדים.